

L Á T Á S M O Z G Á S B A N



V I S I O N I N M O T I O N

25 éves a Moholy-Nagy László Formatervezési Ösztöndíj
25th Anniversary of the László Moholy-Nagy Design Grant

1989 FEHÉR ERIKA, **YASAR MERAL**, **SZERDAHELYI ZSUZSA**, **SZILCZ MARIANNA**, **VINCZE MIKLÓS**, **ZALAVÁRI JÓZSEF** **1990 BENYÁK** GABRIELLA, **BERTA FERENC**, **TICHY MÁRTA**, **HIDVÉGI ÉVA**, **KOVÁCS ZOLTÁN**, **SAJÓ IMRE**, **SZŰR-SZABÓ EDIT**, **VÉGH VIKTÓRIA** **1991 BALÁS** GYULA, **PUSKÁS BARNABÁS**, **EGRI ZOLTÁN**, **LATIN ANNA**, **MURÁNYI MÓNICA**, **SMETANA ÁGNES** **1992 BENDE KATALIN**, **GÖDE ANDRÁS**, **KIRÁLY MARIANN**, **KISS MÁRTA**, **SZABÓ PÉTER**, **TÓTH LÍVIA** **1993 BRINKUS KATALIN**, **CSIZMADIA ZSOLT**, **IVÁNYI LÁSZLÓ**, **LÁZÁR ZSUZSA**, **MAJOR JUDIT**, **BALÁZS PÉTER**, **TASNÁDI GYÖRGY**, **VÁRTOK EMESE** **1994 BENCZÚR LÁSZLÓ**, **BORKOVICS PÉTER**, **LEHR RITA**, **LIGETI EDINA**, **PÁRIS ESZTER**, **PEKLI ERIKA**, **POLYÁK JÁNOS** **1995 CSIKSZENTMIHÁLYI RÉKA**, **KÓNYA KINGA**, **POLGÁR ATTILA**, **SÉLLEY ÁGNES**, **TÓTH SZILVIA**, **URBÁNFY ÉVA**, **VASTAG ÁGNES** **1996 ÁGOSTON ISTVÁN**, **KIRÁLY FANNI**, **SÁRAY ÁKOS**, **ZENTAI KATALIN**, **VÁRBÍRÓ KINGA EVELIN**, **VESZPRÉMINÉ SÁNTA MÁRIA** **1997 ÁRVAI ÁGNES**, **BOGDÁN ZOLTÁN**, **HABER SZILVIA**, **JAKAB CSABA**, **KÁRPÁTI-RÁCZ JUDIT** **1998 BÁNSÁGI PETRA**, **BODA PÉTER**, **GYÖRGYI ADRIENNE**, **KÖRMÖCZI GYÖRGYI**, **RÉKASY BÁLINT**, **RÓTH ÁGNES** **1999 CSALA ZSUZSA**, **FEKETE DÓRA**, **GYENISNÉ GYARMATI VIKTÓRIA**, **JAKAB ÁRON**, **STOMFAI KRISZTINA** **2000 LIGETI DOROTTYA**, **NÁDAS GERGELY**, **NAGY LANTOS MARIANNA**, **RUTTKAY-MIKLIÁN ÁGOTA**, **SZILÁGYI G. CSABA**, **VAJDA PÉTER** **2001 GOSZTOM ANDRÁS**, **HARMATI HEDVIG**, **KOVÁCS SZABOLCS GERGŐ**, **SIMON IVÁN**, **SZIKSZAI LÁSZLÓ**, **TÓTH TÜNDE** **2002 DEMJÉN BENCE**, **FEKETE ZSUZSANNA**, **JOLÁTHY KRISZTINA**, **KISMARTY LECHNER KINGA**, **KONDOR EDIT**, **MATOLAY ILDIKÓ**, **PAULIN KRISTÓF**, **SZÖLLŐSY BARBARA** **2003 HEGEDŰS ZSANETT**, **KARA ORSOLYA**, **MÁRTON LÁSZLÓ ATTILA**, **NÉMA JÚLIA**, **PÜSPÖK BALÁZS**, **STANDEISKY DÁNIEL**, **SZABÓ EDIT** **2004 HAMVAS ANNAMÁRIA**, **HORVÁTH ANIKÓ**, **LIPÓCZKI ÁKOS**, **MÁTHÉ ZSUZSANNA**, **MIHÁLSZKY HELGA PETRA**, **STUNYA JÁNOS**, **SZÜCSY KRISZTINA**, **VITÁNYI ANNA** **2005 HEGEDŰS BABETT**, **P. HORVÁTH ANNA**, **SZABÓ LÁSZLÓ**, **SZŐKE BARBARA**, **TEREBESSY TÓBIÁS** **2006 BUCZKÓ BENCE**, **FÉLEGYHÁZI ANDRÁS**, **KLAUSZ ANDREA**, **LAKOS DÁNIEL**, **LENKEI BALÁZS**, **MAROSI LÁSZLÓ**, **MOLNÁR BALÁZS** **2007 BARANYI FLÓRA**, **DEMÉNY ROZÁLIA**, **KASZTA MÓNI**, **KOÓS DANIELLA**, **LEUKÓ EDINA**, **MAGONY ZSUZSANNA**, **NÁDAI ANDREA**, **SZILASI GÁBOR** **2008 BUZÁS ANDREA**, **KÁRPÁTI TIBOR**, **KISS TIBOR**, **MAJZIK ERZSÉBET**, **MAURER KLIMES ÁKOS**, **OROSZ KLÁRA**, **REJKA ERIKA**, **SZILÁGYI ERZSÉBET**, **SZILÁGYI SZABOLCS** **2009 ANEV KÁMEN NIKOLOV**, **BAGÓ ÁKOS KÁROLY**, **BÁNYAI ILDIKÓ INEZ**, **BECKER JUDIT**, **DÉVAI ZSÓFIA**, **JUHOS LEHEL**, **NAGY KRISZTINA**, **POZSÁR PÉTER**, **STIBLO FERENC**, **SZÁSZ BOGLÁRKA RITA**, **SZENTGYÖRGYI SZANDRA**, **VAJTA MÓNICA** **2010 BOLDIZSÁR ZSUZSA**, **CSALA SÁNDOR**, **DÖRÖGDI ORSOLYA**, **JUHÁSZ DÓRA**, **KÁPOLNÁS GERGELY**, **NAGYPÁL DOROTTYA**, **PALLAG BÁLINT**, **PÓCZOS VALÉRIA**, **PONGRÁCZ FARKAS**, **ROMVÁRI PÉTER**, **SASS TIVADAR VIKTOR**, **SIMON VIKTÓRIA**, **SÜMEGI ÉVA**, **VARGA DÁVID** **2011 ANTAL BALÁZS**, **CSÍK ORSOLYA**, **FAZEKAS ENDRE FERENC**, **HEGEDŰS VIOLA ANNA**, **HURTON TAMÁS**, **IMRE ESZTER**, **KELE ILDIKÓ**, **KOLLÁR BENCE**, **LUBLÓY ZOLTÁN**, **NAGY MÁTÉ**, **TÁRNOK ZSOLT**, **VÁGÓ SZILVIA**, **JANI ZSUZSANNA**, **JUHÁSZ ÁDÁM**, **KISS-GÁL GERGELY** **2013 GERÉBY ZSÓFIA**, **GIBA ÁGNES**, **HUKAYA SIMON**, **LANTOS TÍMEA**, **NÉMETH KRISZTINA**, **SOMOGYI ÉVA**

LÁTÁS MOZGÁSBAN
VISION IN MOTION

Moholy-Nagy László





Mint minden ösztöndíjnak, a Moholy-Nagy László Formatervezési Ösztöndíjnak is az a célja, hogy ismertté és elismertté tegye azokat, akik választott hivatásukban kiemelkedőt alkotnak. Az elkötelezett alkotók tudják, hogy sikereikkel egyre nagyobb távlatot nyitnak a magyarországi formatervezés fejlődése előtt.

Mindazok az eredmények, amelyekkel már korábban megismerkedhettem, illetve amelyek elnyerték a formatervezési ösztöndíjat, meggyőztek arról, hogy alkotóik egyedi, különleges, művészi látásmóddal rendelkeznek, és így új értéket teremtenek.

Steve Jobs mondta: „A design egy furcsa világ. Sokan azt hiszik, a design arról szól, hogyan néznek ki a dolgok. De természetesen a dolgok mélyén igazán arról szól, hogy hogyan működnek.”

Nemzetgazdasági miniszterként különösen nagyra értékelem az alkotók munkáját, mert nemcsak szakmai hozzáértésről, kreativitásról és újító szellemről tanúskodnak, hanem arról is, hogy a magyarok alkotókészsége változatlanul képes arra, hogy hatást gyakoroljon a világra.

Magyarország kormányának kiemelt gazdaság- és társadalompolitikai célja a magyar gazdaság versenyképességének javítása. Napjaink egyre élesedő világpiaci versenyében éppen az innováció eredményeinek mielőbbi hasznosítása, a kreatív iparágak fejlesztése a siker záloga.

A design, a formatervezés a modern „kreatív gazdaságban” mára egyértelműen innovációs tényezőnek számít, mégis – összehasonlítva a ma oly sokszor emlegetett biotechnológiával, informatikával vagy műszaki tudományokkal – különleges.

Különleges, mivel ötvözi az újat létrehozni képes tehetséget a művészek kivételes és egyéni látásmódjával. Ahogyan Paul Rand fogalmazott: „A »design« a forma és a tartalom összehangolása. A designnak, akár a művészeteknek, számtalan definíciója van; tehát nincs egyetlen jó meghatározása sem. A design lehet művészet. Lehet esztétika, lehet gyakorlat. A design annyira egyszerű, hogy az már hihetetlenül bonyolulttá teszi.”

Éppen ez az összetettség teszi értékessé, sőt egyre értékesebbé ezt a nehezen megfogható világot, hiszen talán soha nem volt olyan fontos, hogy új megoldásokat találjunk, mint ma. Úgy látom ezért, hogy az alkotó embereknek különleges szerepük van abban a folyamatban, melyben a tudás- és élménygazdaság gazdasági hajtóerővé válik. Mindezt valósággá azonban csak a tehetséges és tenni akaró, éppen ezért sikeres egyének és vállalkozások tehetik.

Kívánom tehát, hogy eredményes munkájukkal a jövőben is gazdagítsák a magyar formatervezés világát, hozzájárulva ezzel hivatásuk és Magyarország fejlődéséhez.

Varga Mihály

Nemzetgazdasági miniszter

Like every grant, the aim of the László Moholy-Nagy Design Grant is to promote the recognition of those who in their chosen profession create excellence. Dedicated designers know that with their success ever-greater prospects open up for the development of Hungarian design.

All of the achievements that I have been able to recognise in the past as well as all the grant holding projects have convinced me that the young talents who produced them have a unique, special, artistic way of seeing things enabling them to create new values.

Steve Jobs said, “Design is a funny word. Some people think design means how it looks. But of course, if you dig deeper, it’s really how it works.”

As Minister for National Economy, I regard the work of designers in especially high esteem since it is a testament not only to their professional competence, creativity and an innovative spirit but also demonstrates that the creativity of Hungarians is invariably able to exert an influence upon the world.

A priority economic and social policy objective of the Hungarian government is to improve the competitiveness of the Hungarian economy. Therefore, in today’s ever fiercer global market competition the utilisation of the results of innovation and the further development of the creative industries hold the key to success.

In our modern ‘creative economy’ design is indisputably regarded as an innovative factor but, in comparison with the biotechnology, informatics and technical sciences, so often cited these days, it is also special.

Special because it blends talent able to create something new with the exceptional and unique approach of artists. As Paul Rand put it, “Design is the method of putting form and content together. Design, just like art, has multiple definitions, there is no single definition. Design can be art. Design can be aesthetics. Design is so simple, that’s why it is so complicated.”

It is precisely this complexity that lends design value, and indeed it makes all the more valuable this difficult-to-grasp world, since never before has it been so important to find new solutions than it is today. Therefore, I believe that artists have a special role in the process in which knowledge-based and experience economies are becoming economic driving forces.

However, only talented individuals and entrepreneurs who are doers, and therefore successful, can make this a reality. It is my wish, therefore, that with their fruitful work they will enrich Hungarian design in the future and through this contribute to the development of their profession and of Hungary.

Mihály Varga

Minister for National Economy



Az Emberi Erőforrások Minisztériuma által támogatott Moholy-Nagy László Formatervezési Ösztöndíj az évente több mint 100 fiatal támogató ösztöndíjak átfogó rendszerébe illeszkedik, lehetőséget biztosítva számukra, hogy a formatervezés, design területén megvalósítsák elképzeléseiket. Az ösztöndíj egyszerre kapcsolódik a kultúra és a felsőoktatás rendszeréhez. A támogatott fiatalok a magyarországi designkultúra jövőjének letéteményeseiként a kulturális élet egy szeletének kiemelt szereplőivé válnak, ezzel egyidejűleg kiszélesíthetik az egyetemi képzésben megszerzett ismereteiket. A támogatás hídát képez az oktatás védett világa és az indulás első, gyakran küzdelmes évei között. Ez különösen fontos egy olyan területen, amelynél a művészi gondolatok és megrajzolt tervek mellett a megvalósíthatóság és megvalósítás is nagy jelentőséggel bír.

Az ösztöndíj erős kapocs, amely a formatervezés területén nem csupán a kultúra és az oktatás, de a gazdaság szempontjából is döntő fontosságú: segítségével évről-évre új ötletek, termékek és értékek jönnek létre. Ez a hasznosulás azonnal visszahat a kultúrára is, a gondolatok jelentős része beépül egy újabb designer-generáció szemléletébe. A Moholy-Nagy Formatervezési Ösztöndíj nem csupán lehetőséget ad a tervezőknek, de mindehhez megteremti a kiemelt presztízst is. A pénzügyi támogatás mellett az ösztöndíjat odaítélő és gondozó bizottság folyamatosan segíti a fiatal művészeket. Így válhatott ez a művészeti ösztöndíj a terület igazi értékmérőjévé.

Ahogy az immár negyedszázados tapasztalatok mutatják, egy-egy ösztöndíjas évfolyam névsorát néhány év múltán újraolvasva, utólag minden területen – legyen az a tervezőgrafika, a textil- vagy a porcelántervezés – a magyar design kulcsszereplőinek neveire bukkanhatunk. Ebből is kitűnik, hogy huszonöt év alatt a támogatások megfelelő helyre kerültek, olyan művek, a formatervezés területén olyan termékek születtek, amelyek ma egy adott terület kiemelkedő darabjainak számítanak.

Egy ország kultúrájának egyik legjobb mércéje az, mennyiben képes tehetségeit útnak indítani, majd megtartani. A magyar formatervezési ösztöndíj huszonöt éve remek példája annak, hogy a területet gondozó és azért felelősséget érző állami szervezetek együttműködésének segítségével mindez sikerülhet.

Balog Zoltán

Emberi Erőforrások minisztere

The László Moholy-Nagy Design grant funded by the Ministry of Human Resources fits into the comprehensive system of art grants, which supports over 100 artists every year, ensuring the opportunity for them to realise their ideas in many areas. The grant is linked to both culture and the higher education system. Being torchbearers for the future of Hungarian design, the grantees enjoy a highlighted role in this segment of cultural life, and they can simultaneously expand the knowledge they acquired at university. The support they receive forms a bridge between the cloistered world of academia and the first years of careers often fraught with difficulties, this being especially important in a profession where feasibility and implementation are so important besides artistic ideas and designs.

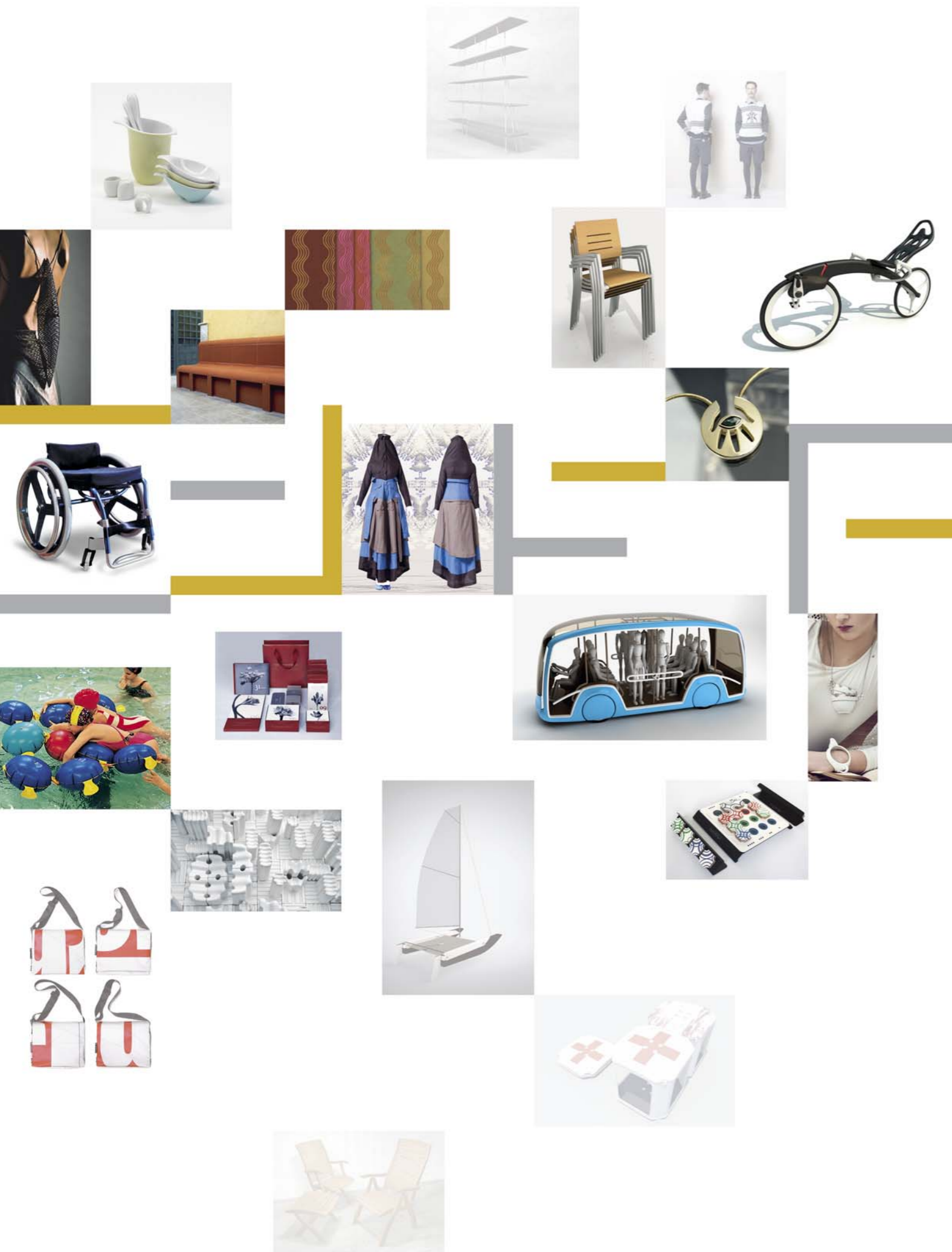
The grant ensures a strong link and is crucially important not only for design culture and education but also in respect to the economy, since each year it facilitates the creation of new ideas, products and values. This benefit immediately impacts culture with most of the ideas formed building into the thinking of the new generation of designers. This grant not only provides an opportunity to designers but also great prestige. In addition to financial support, the jury—which awards and manages the grant—continually helps young artists. This is what has made the grant a true measure of value in the area of design.

A quarter of a century of experience has shown that re-reading the list of grantees from each year some time later, we will come across the names of prominent figures of Hungarian design in all areas, be it graphic, textile or porcelain design. It confirms, therefore, that during the twenty-five years the support has gone to the right places, resulting in design products that are regarded as outstanding in their respective areas.

The best yardstick of a country’s culture is the degree to which it is capable of starting its talented people on their careers and then retaining them. The twenty-five-year history of the Hungarian design grant has served as a splendid example of how state organisations responsibly managing and nurturing an area can achieve this goal with great success.

Zoltán Balog

Minister of Human Resources



Negyed évszázados távlatban csakis a korszak lüktetését legérzékenyebben kitapintó alkotók képesek megjósolni, milyen irányt vesz majd egy következő kor formaalakítása. Ilyen víziós művész volt Moholy-Nagy László: elképzelései hosszú évtizedekre előrevetítették a design, a művészet, a tervezés trendjeit és lehetőségeit. Mai világunkban huszonöt év talán még Moholy-Nagy koránál is több változást foglalhat magába, egy fiatal, pályakezdő formatervező számára a negyedszázados időtávlat valójában beláthatatlan. Ebben a folyamatos átalakulásban egyre fontosabbá válnak a szilárd intézmények. A hazai rendszerváltozás éveiben a magyar design intézményrendszerre is átformálódott: új gazdasági-társadalmi környezetben új szervezetek születtek, új működési formák, új nemzetközi kapcsolatok jelentek meg; az Iparművészeti Egyetem emblemikus módon Moholy-Nagy László nevét vette fel. Ebben a mindig változó környezetben különleges jelentőségű az a tény, hogy a Moholy-Nagy László Formatervezési Ösztöndíj 2013-ban immár huszonöt éves múltra tekinthet vissza. A kormányzati, felsőoktatási és vállalati szervezetek együttműködéséből létrejött és finanszírozott, működtetett ösztöndíj mindig is egyszerre jelentette a változás és a kontinuitás jelentőségének felismerését. Közel kétszáz fiatal alkotó számára biztosított lehetőséget az iskolák befejezése utáni, gyakran bizonytalan időszakban innovatív programok és projektek megvalósítására. Útmutatást adott és értéket teremtett, szilárd kiindulópontot kínálva a kreatív és minőségi munkához a formatervezés valamennyi területén. A Moholy-Nagy László Formatervezési Ösztöndíj a nemzetközi és hazai szintén folyamatosan változó kihívásaira adható válaszokhoz nyújtott hosszú távra is érvényes háttérrel. Küldetésében felelős gondozóit és tehetséges felkaroltjait a névadó különleges képessége kötötte és köti össze: *látás mozgásban.*

Dr. Bendzsel Miklós

a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala
és a Magyar Formatervezési Tanács elnöke

From a perspective of a quarter of a century only the most sensitive artists with their fingers on the pulse of the times can predict what course the next period of design will take. One such visionary artist was László Moholy-Nagy: his ideas anticipated the trends and opportunities of design and art that were to come in the following decades. In the world of today twenty-five years perhaps includes even more change than it did at the time of Moholy-Nagy and for a young designer starting out it is impossible to foresee what a period of twenty-five years will bring. In the midst of this continual change established institutions are becoming all the more important. In the years of the change in the country's political and economic system the Hungarian structure of design institutions also underwent a kind of transformation: new organisations came into being within the new economic-societal environment, and new ways of operation and new international relations appeared; in an emblematic way, the University of Applied Arts adopted László Moholy-Nagy's name. In this ever-changing environment the fact that in 2013 the Moholy-Nagy Grant is now able to look back on a history of twenty-five years carries special significance. The grant, which was established, financed and run through the cooperation of governmental, higher educational and corporate organizations, has always simultaneously represented the recognition of the significance of change and continuity. It has provided the opportunity for almost two hundred young designers to implement innovative programs and projects after completing their studies in what have often been uncertain times. It has given them direction and created value, while providing a solid starting point for creative and high quality work in every area of design. The Moholy-Nagy Design Grant has ensured a viable background in the long-term for the answers given to the continually changing challenges of the domestic and international design scene. The committed custodians and talented protégés of the grant are bound together by the special vision of László Moholy-Nagy: *vision in motion.*

Dr. Miklós Bendzsel

President of the Hungarian Intellectual Property Office
and Chairman of the Hungarian Design Council



Porcelántervező, a Budai Rajziskola alapító-igazgatója, és mint a Moholy-Nagy László Formatervezési Ösztöndíj Bizottságának elnöke, nagy rálátással rendelkezik a fiatal magyar formatervezők munkájára. Beszélgetés Lázár Zsuzsával.

Hogyan kezdődött a kapcsolata a Moholy-Nagy Ösztöndíjjal?

Nem tartom számon az éveket, de mint az most kiderült, a Moholy-Nagy Ösztöndíjjal már több mint 20 éves a kapcsolatom. 1993-ban nyertem el egy hároméves ösztöndíjat. Kivételes lehetőség volt, mivel nem tervezésre, hanem az egyetemi tanítási munkámat segítő helyzetfeltáró tanulmány és jegyzetanyag létrehozására kaptam a támogatást. Szerettem volna a szilikát tanszék lehetséges fejlesztési irányairól tájékozódni, amihez fontos volt az akkor még nagyon szerteágazó porcelánipar feltérképezése és azoknak a területeknek a megismerése, amelyek döntő jelentőségűek lehetnek a tanszékünk oktatási munkájának megújításában. 13 évig tanítottam tervezést a Magyar Iparművészeti Főiskolán, amit csak azért hagytam el, mert belefogtam egy új művészeti iskola kialakításába – két iparművészársammal megalapítottuk a Budai Rajziskolát –, amelyet a kezdetek óta vezetek. Ezzel lehetőségem nyílt egy szélesebb spektrumú művészeti oktatással, előkészítéssel foglalkozó intézmény tervezésére-vezetésére. Talán ebből adódott, hogy 2003-ban megtisztelő felkérést kaptam, és az ösztöndíj bizottságban három évig én képviselhettem a porcelán szakmai területet. Elnökként pedig 2006 óta van szerencsém a programot végigkísérni.

Bizottsági tagként és elnökként mi volt a legfontosabb tapasztalata?

Nagyon jó tapasztalat, hogy a háromévente változó ösztöndíj bizottságban mindig más és más kollégákkal formáltak az ösztöndíj kereteit: milyen prioritások vannak a formatervezés területén, hogyan lehet újfajta szemlélettel vagy a külső szemléletváltó situációkat követő módon az ösztöndíjat az adott körülményekhez igazítani. Hogyan fogalmazhatjuk meg azokat a szempontokat, amelyek mentén akár egy 30-50 fős pályázói körből is ki tudjuk választani az erre legérdemesebb 5-6 személyt. Míg korábban hároméves ciklusidőben gondolkodhattunk, a mostani ösztöndíj létszerűbb azáltal, hogy a feladatok véghezvitele hathónapos ciklusidőre szűkölt. Érdekes helyzet, új tapasztalat a formatervezőket potenciálisan foglalkoztató cégek bevonása is. Már évekkkel ezelőtt igyekeztünk úgy tágítani a kiírást, hogy a közepes, kisebb cégek, illetve az olyan nagyműtű gyárak, mint Herend, be tudjanak kapcsolódni az ösztöndíj támogatói körébe, illetve hogy programadásukkal ők maguk is segítsék a formatervezési ösztöndíjat.

A tervezők találkozása a gazdasági szereplőkkel mennyiben valósult meg az ösztöndíj keretei között?

Jó lenne azt mondani, hogy minden célkitűzésünk megvalósult ezen a területen. A mai társadalmunknak és a gazdaságnak is nagyon nagy szük-

Porcelain designer, the founder of the Buda School of Drawing. As president of the László Moholy-Nagy Design Grant jury, she has an extensive overview of the work of young Hungarian designers. In conversation with Zsuzsa Lázár.

How did you first become involved with the Moholy-Nagy Grant?

I am not one to keep track of the years but my connection to the Moholy-Nagy Grant goes back over 20 years. In 1993 I won a three-year grant. It was an exceptional opportunity because I was given support not for my design work but rather for preparing a fact-finding study and a body of lecture notes to help me with my teaching at the university. I wanted to gather information on the possible directions the development of the silicate department could take, and to facilitate this it was important to research what at the time was still a very diversified porcelain industry and to explore areas that may have been of decisive significance in revitalising the educational work of our department. I taught design for 13 years at the Hungarian College of Applied Arts and I only left because I started developing a new art school. Along with two of my fine artist colleagues I established the Buda School of Drawing, which I have been the director of ever since. This opened up the opportunity for me to draw up plans for and manage an institution that offers a wide spectrum of arts educational and preparatory programmes. It was perhaps because of this that in 2003 I was invited to represent the porcelain profession in the grant committee, a function I carried out for three years, and I have been lucky enough to be part of the programme since 2006 as the committee's president.

What was your most important experience as a member, and then as the president of the committee?

One very good experience was being able to form the framework of the grant with different colleagues as the make-up of the grant committee changed every three years: we considered the priorities in the area of design and introduced new approaches and methods to tailor the grant to the given circumstances. We tried to formulate the criteria with which we were able to select the 5-6 most deserving individuals from 30-50 applicants. While in the past our decisions were determined by three-year cycles, we have now done our utmost to adjust the grant to the manufacturing and professional requirements of today and made it more 'life-like' by limiting the cycle to six months. It is also an interesting situation and a new experience to involve companies that are potential employers for the young designers. We did all we could to expand the call for competitive projects years ago in order to allow medium and small companies as well as established manufacturers such as the Herend Porcelain Manufactory to participate in supporting the grant and to encourage them to contribute to the design grant through their own programmes.

sege lenne arra, hogy a gyártó cégek közvetlen kapcsolatba kerüljenek a tervezőkkel. Ugyanakkor elsősorban a magyar gazdaság mindenkori helyzete és a termékfejlesztések gyakorlata együttesen határozzák meg, hogy mennyire tud egy tervező integrálódni a termékfejlesztési folyamatba. Az elmúlt évtizedekben sok területen, többek között a textiliparban vagy a porcelániparban, a még működő gyárak elsősorban bémunkát végeznek. Az önálló termékeket gyártó cégek helyzetbe hozása ennek az ösztöndíj-pályázatnak is sarkalatos pontja, ezen a területen a legkisebb eredmény is sokat számíthat. Egyetlen ösztöndíjtól természetesen nem lehet elvárni, hogy azonnal forintra váltható eredményt hozzon, a befektetés itt is gyakran csak később, évek múlva hoz kimutatható hasznot. Az ösztöndíj ebben a tekintetben inkább szemléletformálással, a nyilvánosság megerősítésével, bátorítással játszhat ösztönző szerepet. A fiatal tervezőknek a pályázati támogatás olyan lehetőség, amely talán épp a formatervezés szakmai karaktere miatt a legfontosabb esély a tervezői gondolkodásmód és kvalitások kibontakoztatására. Ha a formatervezési ösztöndíj mindehhez kívülről tud impulzust adni, ha az ilyen típusú feladatokon kiművelt, kibontakozott tehetségek nemzetközi szinten is láthatóvá tudnak válni, akkor, úgy gondolom, mindennél nagyobb segítséget adott a fiatal tervezőknek.

Elgondolta már, hogy ha annak idején nem kapta volna meg az ösztöndíjat, mi változott volna?

Nem tudom, hol lennék, de az biztos, hogy sokat számított, hogy akkor egy teljes rendszer mélyreható átgondolására és alakítására nyílt lehetőségem. Az innovatív gondolkodás megerősítése nélkül talán ma nehezebben lennék képes a 21 éve működő, folyamatos fejlesztést igénylő intézmény vezetésének sokrétű feladatait ellátni. Örömmel látom azoknak az oktatási elveknek a megvalósulását, amelyekkel annak idején még tanársegédként foglalkoztam.

Ideális állapotban milyennek látná 25 év múlva az ösztöndíjat?

Nagyon fontosnak érzem, hogy megmaradjon, hiszen az ösztöndíjak olyan katalizátorként működő lehetőségek, amelyek képesek áthidalni azt az első, átmeneti időszakot, amikor valaki az egyetem után valós tervezői helyzetbe kerül. Az ösztöndíjnak az a felbecsülhetetlen értéke, hogy egyszerre ad rangot és egyfajta védettséget. A kiválasztott tervezőknek már önálló formatervezői közegben ad feladatokat, melyek megvalósítását még konzultációkkal is támogatni tudja. Jó volna, ha a magyar gazdaság megfelelő mértékben fel tudná venni, hasznosíthatná azt a hihetetlen szellemi energiát, amelyet a fiatal tervezők hordoznak. Annyi innovatív gondolattal volt alkalmam ebben a körben találkozni! Nem nehéz elképzelni, milyen, nemzetközi szinten is kiemelkedő munkák jönnének létre, ha mindez még termékenyebb talajra hullna.

To what extent have designers met with economic players within the framework of the grant?

It would be nice to be able to say that all of our objectives have been met in this area. In our society and economy manufacturing companies need to be in direct contact with designers. The given situation of the Hungarian economy and the product development practices determine to what extent a designer can integrate into the product development process. In recent decades and in many areas, including in the textile and porcelain industries, manufacturers mainly do outsourced work. A crucial objective of this grant is to create opportunities for businesses that manufacture their own products and even the smallest result counts for a lot. Of course financial profit cannot be expected to come from one single grant project, since investment here, like anywhere else, often only brings tangible results after several years. In this respect the grant plays more of a motivating role in shaping attitudes, strengthening publicity and encouraging talent. The support young designers get through the grant gives them the opportunity to be seen, even internationally, which, perhaps because of the nature of design, is the most important stepping stone to further develop their approach and qualities as designers. If the design grant can add external impetus to all of this and talents can unfold and be refined thanks to projects like these, I think it represents the greatest help possible.

Have you ever thought how things would have been different if you had not won the grant back then?

I don't know where I would be, but certainly it was very important that at the time I was given the opportunity to fundamentally rethink and transform an entire system. Had my innovative thinking not been fostered, I would now perhaps be less able to carry out the diverse responsibilities of a manager of an institution that has required continuous development over its 21 years of operation. I've been happy to see the implementation of those educational principles that I worked on in the past as a teaching assistant.

What do you ideally envision for the grant in 25 years from now?

I believe it is very important for this grant to continue to bridge that period when young graduates get their first real-life design tasks. The inestimable value of the grant is that it gives participants a kind of prestige and protection, since they can work on specific projects in an autonomous design environment, and through consultations they get additional help in carrying out their tasks. It would be good if the Hungarian economy could take up and use the immense creative energy that young designers have. I've seen so many innovative ideas here. It is not hard to imagine the kind of internationally outstanding work that will come into being if all of this falls on fertile soil.





A Je Suis Belle az elmúlt években Magyarország egyik vezető divatbrandje lett, ezzel egyidejűleg nemzetközi nevet is szerzett magának. Beszélgetés a két alapítóval, Dévényi Dalmával és Kiss Tiborral.

Miről szólt a Moholy-Nagy Ösztöndíjra beadott projekt?

Kiss Tibor: A Je Suis Belle számára készítettünk egy olyan kollekciót, amely az adott szezon esszenciáját jelentette. Tulajdonképpen a 2009-es tavaszi kollekció koncepcióját erősítettük fel, és azt nyújtottam be pályázatként.

Mióta létezik a Je Suis Belle?

K. T.: 2005-ben hoztuk létre, 2007-ben diplomáztunk, és 2008-ban alapítottuk a céget.

A megkezdett munkához mennyiben kapcsolódott a projekt?

K. T.: Minden tekintetben. Már a diplomamunkánk is erre fordult. Mindketten egy-egy szegmensét választottuk ki annak a területnek, amellyel a későbbiekben foglalkozni szerettünk volna, és ha egyberaktuk a diplomamunkát, akkor kiadta azt, amiről a Je Suis Belle szól. Ennek szerves folytatása volt a beadott pályázat.

Az ösztöndíj során tervezett kollekció teljes egészében megvalósult?

Dévényi Dalma: Igen, az egész kollekció elkészült, és hozzá a három öltözék.

Milyen lökést adott a továbbiakra az ösztöndíj?

K. T.: Nagyon jó volt, hogy rögtön a diploma után kaptunk tőkét, amely akkor nagyon sokat számított; gyorsan vissza is forgattuk a munkánkba. De még ennél is fontosabb volt, hogy az ösztöndíj révén sok helyen megjelenhettünk, láthatóvá váltunk sok szakember számára. Megismerhették a munkáinkat, kiállításokon láthatták, mit csinálunk, ez nagyon sokat segített.

Más területekről érkező szakemberekre gondolsz, vagy a bizottság divattal foglalkozó tagjaira?

K. T.: Elsősorban nem a saját területünkről érkező szakemberekre, hanem tágabb értelemben, formatervezőkre, gyártókra. Ez azzal együtt volt tökéletes továbblépési lehetőség, hogy nem sokkal az ösztöndíj után elnyertük a Magyar Formatervezési Díjat.

Hogyan alakult a történetetek az ösztöndíj óta?

D. D.: Rögtön a cégalapítás után próbáltunk a nemzetközi piac felé nyitni. A nyitás csúcspontján, 2009/10-ben a Berlin Fashion Weeken kétszer egymás után megjelentünk. A mostani kollekciónk már a második, amelyet más rendszerben, de ismét árulunk külföldön.

In recent years Je Suis Belle has become one of the leading fashion brands in Hungary and at the same time has acquired an international name for itself. We spoke to the two founders, Dalma Dévényi and Tibor Kiss.

What project did you submit for the Moholy-Nagy Grant programme?

Tibor Kiss: We designed a collection for Je Suis Belle that represented the essence of the given season. Actually, we invigorated the concept for our 2009 spring collection and submitted that in the competition.

When did Je Suis Belle start?

T. K.: We set it up in 2005, we graduated in 2007, and we founded the company in 2008.

To what extent was your grant project linked to your university project?

T. K.: It was connected in every respect, and, actually, our degree project was going this way, anyway. We each chose a segment of the area that we later wanted to work in, and our degree projects together resulted in what Je Suis Belle is all about. The project we submitted was a direct continuation of this.

Did you implement the whole collection you designed during the grant?

Dalma Dévényi: Yes, the whole collection plus three apparel designs.

What kind of impetus did you get from the grant for your later work?

T. K.: It was very good to get some capital right after we got our degrees. It was a great deal at the time and we were quickly able to plough it back into our work. The grant programme enabled us to appear at a lot of places and become visible to a lot of professionals. They got to know our work at various exhibitions and shows, which helped us a lot.

Do you mean professionals from other fields or jury members specialised in fashion?

T. K.: Not primarily of professionals from our own field but rather professionals in a wider sense, designers, manufacturers. This, and the fact that we won the Hungarian Design Award soon after the grant, created the perfect opportunity for us to get ahead.

How did things develop after the grant programme?

D. D.: Immediately after founding the company we started offering our products to foreign shops and we tried to open up to the international market. At the height of the opening, we participated at the Berlin Fashion Week, in 2009 and 2010. Our present spring-summer collection is already the second that we have sold abroad, although in a different system than before.



Medence Csoport – fiatal designerek baráti társaságából (Gross András belső-építész, ügyvezető; Magyar Gergely vizuális kommunikációs tervezőművész; Terebessy Tóbiás faipari formatervező) 2000-ben alakult alkotóműhely. Beszélgetés Terebessy Tóbiással.

Milyen projektet fejlesztettél a Moholy-Nagy Ösztöndíj keretében?

Az ösztöndíjat a Neonomad – Fénylények és fényforrások című projekttel kaptam meg. Akkoriban főképp színházi előadásokban dolgoztam, erről a területről indulva, fényforrásokkal próbáltam meg olyan tárgyakat létrehozni, amelyeket később akár sorozatban is lehet majd gyártani, és kereskedelmi forgalomba kerülhetnek.

Mennyiben kapcsolódtak ezek az elképzeléseid az egyetemi projektekhez?

Az egyetem alatt is intenzíven foglalkoztam a fény témájával. Az akkori ötletekből kiindulva sokféle irányban gondolkodtam tovább.

Az ösztöndíj ideje alatt építettél már ki kapcsolatokat a gyártókkal?

Az ösztöndíj ideje alatt egy fénytechnikai cég már megrendelt tőlem egy nagyobb felületet, egy fényfalat, amelyet végül is ösztöndíjas mestermunkámnak is nevezhetek.

Mennyiben adott lehetőséget az elrugaszkodásra az ösztöndíj?

Nagyon komoly esélyt nyújtott. Lehetőséget kaptam arra, hogy az évek során felhalmozott, elsősorban idő híján összeszedetlen gondolatokat, ötleteket rendezhessem, és nagyon fontos volt, hogy a megvalósításához pénzügyi eszközök is rendelkezésre álltak. Ezen kívül rá voltam kényszerítve, hogy időről időre beszámoljak arról, milyen kutatásokat folytattam, milyen munkát végeztem. Ez is inspiráló volt.

Összefoglalnád, hogy az ösztöndíj óta hogyan alakult a karriered?

Már ösztöndíjas koromban is létezett a háromfős cégünk, a Medence Csoport. Az ösztöndíj során elindult tevékenységeket ennek keretében folytattam. A fényforrások témájával aztán komolyabb megbízások születtek, amelyeket szintén a Medence Csoporttal valósítottunk meg. Ilyen szempontból a későbbi munkám sok területen kapcsolódik az ösztöndíjhoz. A Medence Csoport munkája jelenleg is nagyon sokrétű. A fő szálát az újrahasznosított anyagok alkalmazása jelenti, újrahasznosított ponyvából hozunk létre bútoroktól kezdve táskákban át az árnyékolóig sokféle tárgyat. Az ösztöndíj idején elindított projekthez hasonlóan ez is alapos kutatások eredménye, és ugyanúgy, mint ahogy a fényforrások esetében a LED-es fejlesztéseknél, az egyik legfontosabb szempont a környezettudatosság.

Medence Group – young designers from a group of friends (András Gross, interior architect, managing director; Gergely Magyar, communication designer, Tóbiás Terebessy, timber designer) is a creative workshop formed in 2000. We talked with Tóbiás Terebessy.

What kind of project were you developing at the time within the framework of the Moholy-Nagy Grant?

I won the Moholy-Nagy Grant with my project titled Neonomad – Light Creatures and Light Sources. At that time I mainly worked on theatre performances and, setting out from this area, I tried to create objects from sources of light that could later be manufactured and marketed.

To what extent were these ideas connected to your university projects?

I intensively dealt with the theme of light already at university. I started to think in lots of different directions based on ideas from that time.

Did you build up any contacts with manufacturers during the grant period?

During the period of the grant a light technology company ordered a quite large LED wall, which I could call the masterpiece of my grant work.

To what extent did the grant give you the opportunity to become independent?

It gave me a considerable opportunity. It gave me the chance to organise the thoughts and ideas that I had gathered together over the years but which had just accumulated mainly because of a lack of time. And it was very important that I had the financial means to implement those self-same ideas. I also had to give an account now and again concerning the research I was pursuing and the kind of work I was doing. This was also inspiring.

Could you give a brief summary of how your career has progressed since the grant?

The Medence Group already existed during my grant period. I have continued the activities that started during the grant within the framework of this group. My light sources theme led to some big commissions, which were implemented with the Medence Group. In this sense, my later work was linked to the grant project in many ways. The profile of the Medence Group has always been diverse. Our main line is the use of recycled materials. We use recycled canvas to make all kinds of objects, ranging from furniture, through bags to awnings. Just like my project launched during the grant, this work is also the result of thorough research and just like in the case of the light sources, one of the most important considerations in LED-related development projects is green thinking.





Bőr- és cipőtervező iparművész. A kilencvenes évek eleje óta a hagyományos minőségi cipőkészítést Magyarországon újra meghonosító Vass Cipő munkatársa. Jelenleg a Moholy-Nagy Művészeti Egyetem oktatója. Beszélgetés Bánsági Petrával.

Mi volt annak idején a Moholy-Nagy Ösztöndíjra készített projekt?

A programom kisszerűs női kiegészítő-kollekció volt, klasszikus cipők mellé terveztem táskát, kesztyűt és kalapot is.

Akkor még három év volt az ösztöndíj, az alatt végig ezzel foglalkoztál?

A három év alatt, kötődve az eredeti programomhoz, kerestem a terveim kivitelezésére alkalmas minőségi gyártásra képes magyar kivitelezői kapacitásokat.

Mennyiben kapcsolódott ez a projekt a korábbi egyetemi munkáidhoz?

A diplomamunkámhoz kapcsolódott, igazából ennek sikere nyomán nyertem el az ösztöndíjat. A szabadon választott egyetemi munkáimban leginkább a rekonstrukciós tárgytervezés és az ehhez kapcsolódó kézműves technológiák foglalkoztattak. Egyetemi éveim alatt, a rendszerváltás után nagyjából elsorvad a magyar cipőgyártás, így az oktatása is ellehetetlenült, mert a gyárak megszűnésével nem tudunk a hagyományos módon gyakorlatot szerezni. Engem viszont már a felvételikor is a cipő érdekelt, ezért is jelentkeztem bőr szakra. Hallgatótársammal, Jakab Áronnal, aki később szintén ösztöndíjas lett, és ma a Fruit of Care vezetője, unszoltuk mesterünket, Jankovics Zsuzsát, hogy teremtsen nekünk gyakorlati lehetőséget a cipőtechnológiák elsajátításához. Azt is tudtuk, hogy hová: Vass László cipész-mesterhez vágytunk, aki épp a rendszerváltás idején állt rá a kézi készítésű cipőkre. Kapóra jött Jankovics Zsuzsa és Vass László közös pályakezdése, ezen az alapon nagy bizalommal és odafigyeléssel bocsátotta rendelkezésünkre a műhelyét az akkor már neves cipész.

Hogyan alakult a további kapcsolatod a Vass Cipővel?

Már az egyetem alatt ott töltött félévünk meghatározó volt. Akkoriban a Vass Cipőnél csak elvétve készítettek női modelleket, pedig a régi, hagyományos vevőkörük női volt. A rendszerváltás idején, amikor bejöttek Magyarországra a nagy külföldi cipőcégek, Vass László is úgy gondolta, hogy váltania kell: minket eleve abba vontak be, hogy női bukfára tervezzünk modelleket. A következő egyetemi félévemet ösztöndíjjal egy német műzeumban és szakfőiskolán töltöttem kifejezetten rekonstrukciós kutatással, de Vass Lászlótól is kaptam feladatot klasszikus cipőtípusok gyűjtésére. Ennek tapasztalatait építettem a diplomamunkámba, ahol az örök klasszikus cipőtípusokat igyekeztem aktualizálni női modelleken. Az ösztöndíjas feladatot is ebből épült tovább: Vass választékán túlmutató anyagot állítottam

Leather and shoe designer. She has been working with Vass Shoes, the company that revived high quality traditional Hungarian shoemaking, since the early nineties. At present she is a lecturer at Moholy-Nagy University of Art and Design. In conversation with Petra Bánsági.

What was the project you completed for the Moholy-Nagy Grant programme?

It was a women's accessories collection in a limited series; I designed bags, gloves and hats to complement classical shoes.

Back then the Grant was three years. Did you work only on this project for that whole time?

During the three years, linked to my original project, I sought out Hungarian manufacturers to implement my designs that would also be capable of delivering high quality.

To what extent was this project connected to your earlier university projects?

It was connected to my degree project, and, actually, I won the grant because of the success of that project. In the elective university projects I was mainly interested in reconstructural design and the handicraft technologies linked to this. I had been interested in shoes when I got into university and that's why I applied to the leather design department. With my fellow student, Áron Jakab, who later also won the grant and is now the director of Fruit of Care, I urged Zsuzsa Jankovics to create the practical framework for us to master shoemaking technologies. We wanted to go to the master shoemaker, László Vass, who had switched to handmade shoes during the time of the change in the system. It also helped that both Zsuzsa Jankovics and László Vass started anew at the same time, so the then already renowned shoemaker let us use his workshop showing utmost trust in us as well as his attention.

How did your relationship with Vass Shoes develop after that?

The half year we spent there during our time at university was a crucial period. At that time Vass Shoes only rarely produced female models, despite the fact that its old, traditional customer base were women. During the change in the system, when big foreign shoe manufacturers started appearing in Hungary, László Vass realised that he had to start a new line: our job from the very beginning was to design models that could be used for women's lasts. I spent my next university semester on a scholarship in a German museum and technical college, exclusively doing research on reconstruction, but László Vass also gave me the task of collecting classical types of footwear. I built this experience into my degree project aimed at

össze, és olyan termékcsaládot kívántam létrehozni, amely a saját tervezői ambícióimnak is megfelel. Olyan modelleket és kiegészítőket terveztem, amelyeket még működő magyar vállalkozásoknál lehet gyártani. Az volt a célom, hogy Vasshoz hasonló minőségben gyártani képes magyar kiválalkozásokat találjak, ahol élnek még a kézműves technikák. A terveimet nem tudtam volna megvalósítani az ösztöndíj nélkül, hiszen abban a gazdasági környezetben esélyem sem lett volna komolyabb piaci megrendelésre.

Mennyi került gyártásba?

Sok mindent sikerült legyártatni, és ez nagyrészt az ösztöndíjnak volt köszönhető – nagy dolog volt ezt akkor elnyerni, kifejezetten biztonságot nyújtó lehetőség. Az ösztöndíjam annyi volt, amennyit korábban a Vass Cipőnél kerestem nyolc órában. Ebből a pénzből sok mindent meg lehetett csinálni, a támogatást a terveim kivitelezésére tudtam fordítani, s így valódi anyagi háttérrel tudtam elmenni a táskához, kesztyűshöz vagy a kalapozhoz. Más pozícióból indulhattam neki a tárgyalásnak, mint egy nagy tervvel rendelkező egyetemista vagy egy ösztöndíj nélküli pályakezdő. Végül is a három év alatt az új cipőmodelleken túl húsz pár kesztyűmodellem, ugyanennyi kalapom és legalább tíz új táskamodellem készült. Az ösztöndíj révén kiérlelődtek olyan tervek, amelyek különben nem jöttek volna létre.

Mennyire voltak hosszú távúak az ösztöndíj során létrejött együttműködések?

A Vass Cipővel nagyon hosszú távú volt az együttműködés, a többieknél erősen függött az adott cég sorsától. A modellek mindenesetre élővé váltak, a táskaterveimhez később is többször visszanyúltak. A kesztyűs céggel is jó volt az együttműködés, elsősorban nyugat-európai piacokra tudták eladni a modelljeimet. A kilencvenes évek vége már nem kedvezett annyira ezeknek a kisebb vállalkozásoknak, azóta sok cég már nem is létezik.

Hogyan alakult a pályafutásod?

A Vass cégnél különböző pozíciókban, de az elmúlt tizenöt évben folyamatosan dolgoztam, a kapcsolat sohasem szakadt meg, annak ellenére sem, hogy időközben öt gyermekem született. Ezen kívül is voltak nagyobb megbízásaim, terveztem táskákat, kesztyűket, kalapokat, kaptafát is, illetve a Four Seasons Hotel számára készítettem lámpákat, a belső terekbe kiegészítőket. E munka révén sok magánmegrendelése is volt lakásinteriőrök tervezésére. Az ösztöndíjnak is köszönhetően megmaradtam a tervezői pályán. Jelenleg a Moholy-Nagy Művészeti Egyetem Textiltervező Tanszékén tanítok.

adapting classical types of shoes to modern women's footwear. My grant project was also developed from this: I put together material that went beyond the Vass selection, and I wanted to create a product line that would satisfy my own design ambitions. I designed models and accessories and my aim was to find small Hungarian enterprises that were able to manufacture at a similar standard of quality to that of Vass, and which still used handicraft techniques. I couldn't have realised my ambition without the grant as in that economic climate I wouldn't have had the chance to secure bigger orders.

How many of your designs actually went into production?

Quite a lot got manufactured, and this was largely due to the grant – it was a big thing to win it at the time, and it was an opportunity that provided a great deal of security. My grant was as much as I had earned working full-time for Vass Shoes. I was able to do a lot with this money, and I was able to use it to finance the implementation of my designs. I was also able to start business negotiations from a different position compared to a student with nothing but big plans or a career starter without a grant. In the end, during that three-year period, in addition to my new shoe models, twenty pairs of glove models, as many hat models and at least ten of my new bag models were made. Designs came to fruition through the grant that would otherwise never have been realised.

How long term was the cooperation you had with the businesses during the grant period?

My cooperation with Vass Shoes was long term, while in the other cases it depended what happened to the given company. In any case, my models were 'brought to life' and later businesses returned to my bag designs several times. It was also good to work with the glove company and they were primarily able to sell my models on the Western European market. The end of the nineties was not such a favourable period for these small companies and since then many of them have gone out of business.

How has your career developed since then?

I have been working with Vass Shoes continuously for the last fifteen years, in different positions, and my relationship with them has continued even though in the meantime I have given birth to five children. On top of this I've had some big commissions, I have designed bags, gloves, hats and lasts, and I have designed lamps and accessories for the interior spaces of the Four Season Hotel. As a result of that project I've had a lot of private commissions to design the interiors of homes. It's very much thanks to the grant that I have stayed in the design business. Now I teach at the textile department of the Moholy-Nagy University of Art and Design Budapest.



Az ösztöndíjat az Ipari Formatervezési Tanács javaslatára 1988-ban három minisztérium azzal a céllal alapította, hogy segítse a fiatal formatervezők szakmai kibontakozását, hozzájáruljon a magyar tárgykultúra és környezet-kultúra fejlesztéséhez, valamint a design innovációs integrációjával tovább növelje a hazai gazdaság versenyképességét. Ennek szellemében kezdetől fogva kiemelt cél volt a formatervezők és a gyártók közötti kapcsolat megteremtése. A huszonöt év során a formatervezés különböző ágaiban összesen 175 pályázó részesült ösztöndíjban. A program támogatását kezdetben az Ipari Minisztérium és a Művelődési Minisztérium vállalta; az ösztöndíj fenntartásának és finanszírozásának kontinuitását évtizedeken át különböző állami szervezetek biztosították, köztük volt a Nemzeti Fejlesztési Ügynökség, a Nemzeti Innovációs Hivatal, illetve a Magyar Szabadalmi Hivatal. Az évek során az ösztöndíj szervezője, a Szabadalmi Hivatal (2011-től Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala) keretei között működő Magyar Formatervezési Tanács a design és a gazdaság változásait követve folyamatosan megújította a pályázat rendszerét, az elmúlt időszakban ennek nyomán emelkedett meg a támogatás összege, vált intenzívebbé a gazdálkodó szervezetek bevonása.

A 2013. évi pályázat társfinanszírozói az Emberi Erőforrások Minisztériuma, a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala és a Herendi Porcelánmanufaktúra Zrt., a pénzügyi lebonyolítást a Magyar Alkotóművészeti Közhatal Nonprofit Kft. végzi. A meghirdetett pályázatra gyártói együttműködéssel megvalósítandó vagy önállóan kialakított, megalapozott szakmai programmal jelentkezhet minden 35. évét még be nem töltött, szakirányú diplomával rendelkező tervező-, illetve iparművész. Az ösztöndíj odaítéléséről szakmai grémium dönt, amely azután folyamatosan figyelemmel kíséri és értékeli az ösztöndíjasok munkáját. Az ösztöndíjasok évente, nyilvános kiállításon adnak számot a végzett munka eredményéről. Az ösztöndíjprogram meghirdetéséről és lebonyolításáról továbbra is a Magyar Formatervezési Tanács Irodája gondoskodik.

Az idei beszámoló kiállításon a 2013-ban támogatott hat alkotóművész mellett a 2011-évi három halasztó ösztöndíjas projektjei is megtekinthetők.

The grant was founded in 1988 by three ministries on the initiative of the Industrial Design Council. Their aim was to promote the professional development of young designers, as well as to contribute to the development of Hungarian material and environmental culture and to further increase the competitiveness of the domestic economy through the integration of design into innovation. Following in this spirit, from the very beginning one of the priority objectives was to help designers to build relations with manufacturers. During its twenty five-year history 175 competitors have won the grant in the most diverse areas of design. The programme was initially supported jointly by the Industrial and Educational ministries. The continuous running and financing of the grant was ensured for decades through the participation of various government organisations, including the National Development Agency of Hungary, the National Innovation Office, and the Hungarian Patent Office. Throughout the years the grant programme's organiser, the Hungarian Design Council, operating within the framework of the Hungarian Patent Office (from 2011 the Hungarian Intellectual Property Office), renewed the grant system on several occasions to adapt it to the changing design and economic environment. As a result, in recent years, the sum of the grant support has increased and the involvement of businesses has become more intensive.

The co-financers of the 2013 grant competition are the Ministry of Human Resources, the Hungarian Intellectual Property Office, and the Herend Porcelain Manufactory Plc., while the financial implementation is carried out by the Hungarian Creative Arts Non-profit Ltd. Applications for the grant can be submitted by designers and applied artists under 35 years of age with a degree in these areas. The competitive project should have a well-founded professional programme and be suitable for implementation in co-operation with a manufacturer, or realised independently by the applicant. The grant is awarded based on the decision of a professional jury, which will later continuously monitor and annually assess the work of the grantees. The grant holders give an account of the results of the work they accomplished at annual public exhibitions. As in past years, the grant competition is announced and managed by the Office of the Hungarian Design Council.

At this year's reporting exhibition, besides the projects of the six winners of the 2013 grant programme, three projects of the three grantees who postponed the grant they had won in 2011, can also be viewed.

Further information about the László Moholy-Nagy Design Grant is available from the Office of the Hungarian Design Council.
Address: 1054 Budapest, Akadémia u. 21. | Postal address: 1374 Budapest, Pf. 552, Hungary
Phone: +36 1 474 5578 | Fax: +36 1 474 5571 | E-mail: barbara.majcher@hipo.gov.hu

A Moholy-Nagy László Formatervezési Ösztöndíj pályázatról további tájékoztatást a Magyar Formatervezési Tanács Irodája nyújt.
Cím: 1054 Budapest, Akadémia u. 21. | Postacím: 1374 Budapest, Pf. 552
Telefon: 474 5578 | Fax: 474 5571 | E-mail: barbara.majcher@hipo.gov.hu

A Moholy-Nagy László Formatervezési Ösztöndíjbizottság névsora:

Lázár Zsuzsa elnök, porcelántervező, Budai Rajziskola, igazgató
Einspach Gábor,

Magyar Műkereskedők és Galériák Országos Szövetségének elnöke

Kassai Ferenc, Ferenczy Noémi-díjas grafikusművész,

a Nyugat-magyarországi Egyetem főtanácsosa

Mascher Róbert DLA, designer,

a Fiatal Iparművészek Stúdiója Egyesületének elnöke

Pataky Dóra, belsőépítész, a Gereben és Társai Építésziroda tervezője

Remete Kriszta DLA, jelmeztervező,

a Moholy-Nagy Művészeti Egyetem docense

Finanszírozók részéről:

Babilai Ildikó, elnöki tanácsadó

Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala

dr. Berényi Luca, művészeti-igazgatási referens

Emberi Erőforrások Minisztériuma, Kultúráért Felelős Államtitkárság,

Művészeti Főosztály

Wolffné Eckert Gyöngyi, termékfejlesztési osztályvezető

Herendi Porcelánmanufaktúra Zrt.

Az Ösztöndíjbizottság titkára:

Lázár Zsuzsa

Members of the László Moholy-Nagy Design Grant Committee:

Zsuzsa **Lázár**, chairman, porcelain designer, Director of Budai Rajziskola (Art School of Buda)

Gábor **Einspach**,

President of the Association of Hungarian Art Dealers and Galleries

Ferenc **Kassai**, holder of the Ferenczy Noémi Award, Graphic Artist,

Councillor University of West Hungary

Róbert **Mascher** DLA, designer,

President of the Studio of Young Designers' Association

Dóra **Pataky**, interior architect, Gereben and Co. Architects' Office

Kriszta **Remete** DLA, costume designer,

associate professor at Moholy-Nagy University of Art and Design Budapest

Representatives of sponsor organisations:

Ildikó **Babilai**, presidential advisor

Hungarian Intellectual Property Office

Dr. Luca **Berényi**, arts and management officer, Arts Department,

State Secretariat for Culture, Ministry of Human Resources

Gyöngyi **Wolffné Eckert**, Head of Product Development, department

Herend Porcelain Manufactory Plc.

Secretary for the Grant Committee:

Zsuzsa **Lázár**

GERÉBY ZSÓFIA

GIBA ÁGNES

HUKAYA SIMON

JANI ZSUZSANNA (2011)

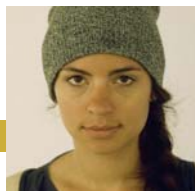
JUHÁSZ ÁDÁM (2011)

KISS-GÁL GERGELY (2011)

LANTOS TÍMEA

NÉMETH KRISZTINA

SOMOGYI ÉVA



GERÉBY ZSÓFIA

öltözképtervező | Fashion Designer | +36 30 949 4286
gereby@urbanlegend.cc | www.urbanlegend.cc



Magyarországon az elmúlt évtizedben folyamatosan nőtt a kerékpárosok száma, s ezzel párhuzamosan egyre több fiatal designer tervezett és készített a sport- és egyben közlekedési eszközökhöz ruhákat és kiegészítőket. Az Urban Legend, amely a profi sportruházat tulajdonságait ülteti át az utcai viseletre, elsősorban azoknak készült, akik a biciklit városi közlekedésre használják. A tervező tudatosan kereste a piaci réseket, feltérképezte a célcsoport számára nélkülözhetetlen és a kínálatból eddig hiányzó tárgyakat, így jöttek létre a testtartáshoz és a gyakori mozgásformákhoz idomuló ruhák, a fényvisszaverő elemek, így keletkezett a mély és biztonságos tárolásra alkalmas zsebmegoldás. A terveket a funkcionális formák és a telt, erős színek alkalmazása jellemzi. A márka nevét egy különös hozzáadott ötlettről kapta: az egyes ruhadarabok valódi és fiktív utazók, kalandorok, felfedezők legendáinak QR-kóddal leolvasható leírását rejtik.



Urban Legend 2014. tavaszi/nyári kollekción Urban Legend 2014 spring/summer collection

The number of cyclists has continuously increased in Hungary in the past decade, and along with this trend a growing number of young talents created and implemented designs for clothing and accessories for bicycles used both for sports and as a means of transportation. The Urban Legend brand adapts the features of professional sportswear to items of street wear, and is primarily aimed at those who use a bicycle to get about in the city. It was the designer's clear ambition to find market niches and look for objects that are crucially important for bicycle users but are missing from the available range of products. As a result, items adapting to the particular posture of bikers and the common forms of movement they make came into being, alongside the solution for deep pockets for safe storage. The designs are characterised by the functionality of forms and full-bodied, bold colours. The name of the brand comes from a special added feature: integrated into the individual items are the QR coded legends of real and fictitious travellers, adventurers and explorers.



Fotó | Photo: Rév Marcell





megrendelő, gyártó, kivitelező | Client, Manufacturer:
Herendi Porcelánmanufaktúra Zrt., H-8440 Herend, Kossuth u. 140.
info@herend.com



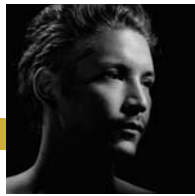
Fotó | Photo: Bak Zsolt, GIBA ÁGNES



Látványtervek | Visual design: GIBA ÁGNES

In the history of the Moholy-Nagy Grant a growing number of winning projects are characterised by close co-operation between clients, manufacturers and young designers. Among such projects the Herend Porcelain Manufactory is the first company that participated in a project from the conception of the idea through its implementation and all the way to its financing. In developing the design of her multifunctional porcelain tableware the designer looked to the Herend tradition and its choice motifs, and at the same time took into consideration the results of the now inevitably important in-depth marketing analyses. The result of the process is a complex set of tableware and forms aimed at striking a balance between a mature design and the unique details. The product line consists of twenty-five virtually freely combinable objects: tableware plates, tea and coffee sets, serving dishes and special serving sets, as well as small table accessories.

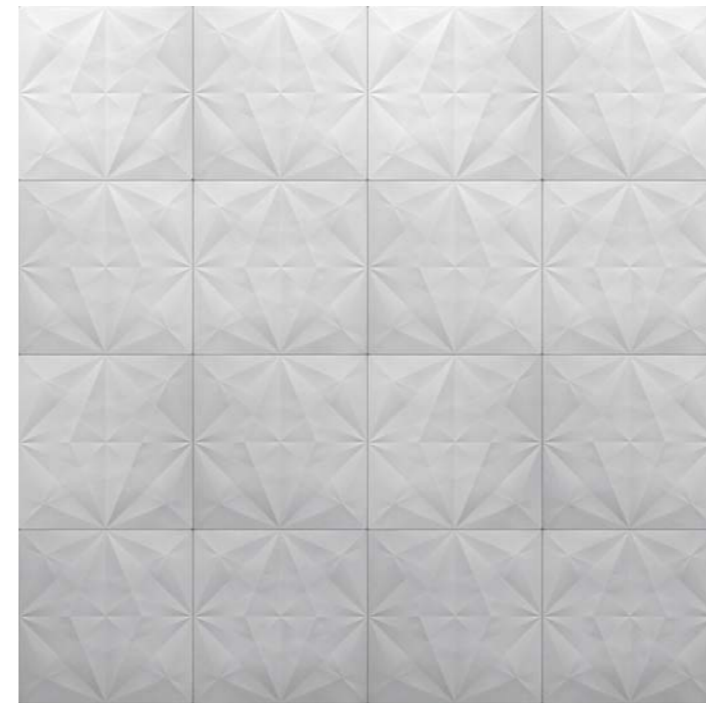
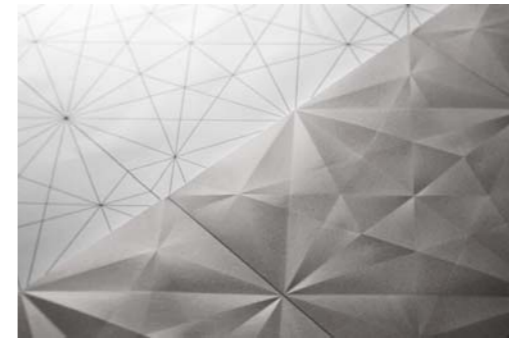
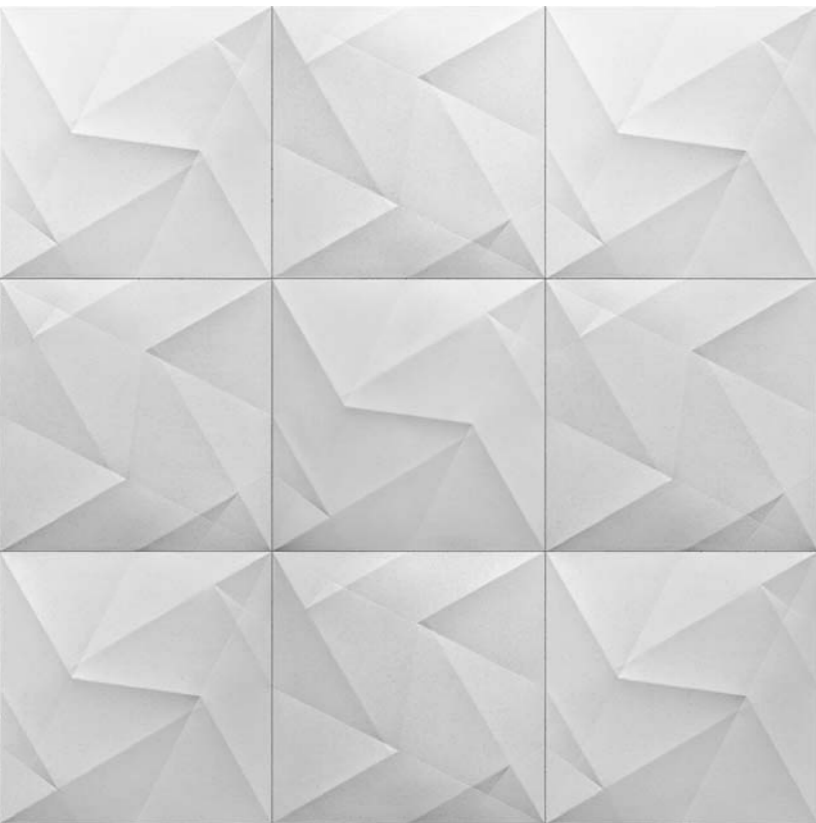




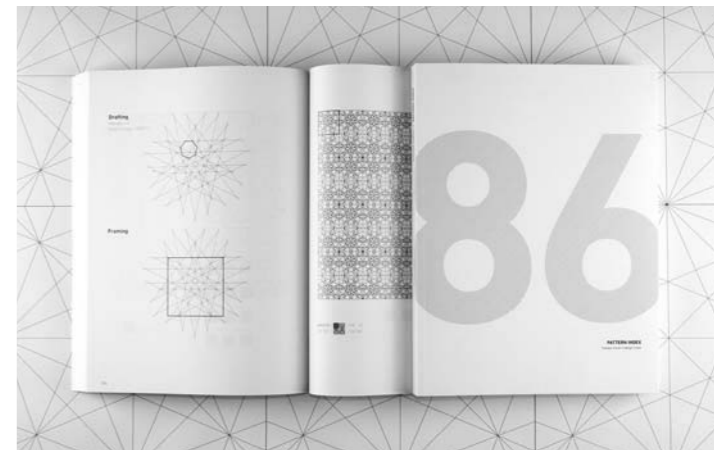
A projekt a hajtogatott papír struktúrájából indul ki, esztétikájának imitálásával foglalkozik. Hukaya Simon a mintázatokat a szilárd anyagba írja át: négy mintából összeállítva, egyforma méretű betonburkolatok formájában. A hajtogatott papír egyenes síkból építkező, egyszerű geometriai mintái és a hajtogatott lemez plasztikája között a legnagyobb különbséget a tervező a fényre adott reakcióban látja. A fényvel kölcsönhatásba lépő, szabadfelületekből építkező plasztikában a minta az alkotó szóhasználatával élve „puha geometriát” hoz létre. A geometriai minták variációit Hukaya Simon matematikai módszerrel kategorizálja, majd az egyes formák kombinációjából dekoratív felületeket hoz létre; az előállítás során a megfelelő technológia megtalálásához vezető út épp olyan fontos számára, mint a mintatervezés, a sablonkészítés vagy a geometriai elmélet. A tervező a korszerű mechanikus és kézműves eljárások keverékét alkalmazza. A végeredmény egy szabadon variálható burkolati elemsor, amelynek mintázatai az egyforma alapok ellenére rendkívül változatos felhasználásra adnak módot.



Fotó | Photo: Hukaya Simon



The project starts out from the structure of folded paper and imitates its aesthetics. The designer transposes these patterns to solid material, in the form of concrete tiles of the same size composed of four patterns. The designer found that the biggest difference between the simple geometrical patterns of folded paper consisting of linear planes, and the spatial quality of folded tiles is the way in which they respond to light. In the spatial construction of free surfaces interacting with light the pattern creates a “soft architecture”, to use the designer’s own words. The designer categorises the variations of geometrical patterns through a mathematical method and then creates decorative surfaces by combining some of the resulting forms. During production the process of finding the appropriate technology is just as important for the designer as pattern design, template creation and geometrical theory. The designer applies a combination of modern mechanical and handicraft processes, which has resulted in freely variable tiles, the patterns of which provide the opportunity for extremely varied use despite the similar basic elements.





JANI ZSUZSANNA

divattervező, textiltervező | *Textile Designer* | +36 70 405 0985 | jazsuzsi@gmail.com
dorv@dorvclothing.com | www.dorvclothing.com | www.facebook.com/dorvclothing

Fotó | Photo: Kovács Tamás

A program célja egy 12-15 darabból álló női kollekció elkészítése volt, melynek egyes elemei könnyen variálhatók és átalakíthatók. A tervező a technológiákkal kísérletezve olyan ruhákat hozott létre, amelyek átöltözés nélkül is átforgalmazhatók, egyaránt alkalmasak az elegáns, illetve a kényelmesebb, utcai viseletre, és amelyek nemcsak önmagában a funkcióváltást teszik lehetővé, de kreatív módon igazodnak a személyiséghez is. A folyamatos átalakulás lehetőségét magában hordozó kollekció az öltözködésben praktikus, de a meglepő megoldásokat alkalmazó nőket célozza meg. A tervezés az egyszerű síkidomok lehetőségeinek kiaknázásából indult ki, majd a megnyitott alapformák variációiból építkezett. A ruhák között akadnak mérettől szinte függetlenül hordható, illetve méretre készült, könnyebben változtatható darabok. A tervező a variabilitást elsősorban az anyagválasztással és a színekkel növelte: a két színoldalas ruhákon leggyakrabban a földszínek tűnnek fel, korallal kiegészítve. A forma- és színvariációikból újabb lehetőségek nyílnak; gyakorlatilag tetszőlegesen továbbfejleszhető kollekció jött létre.



Átalakítható öltözékek
Convertible garments



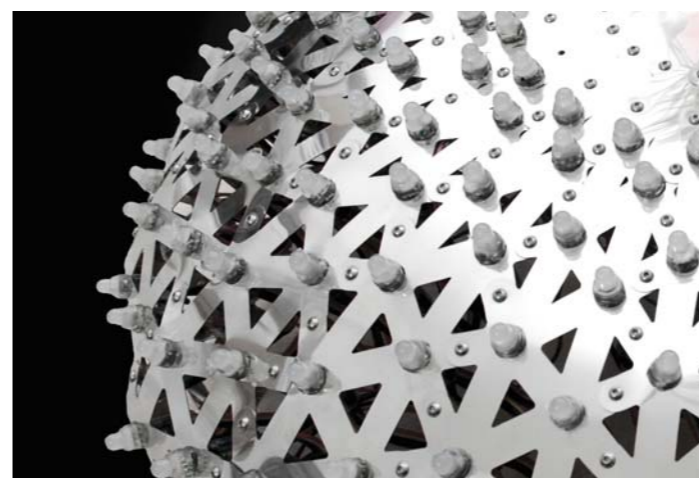
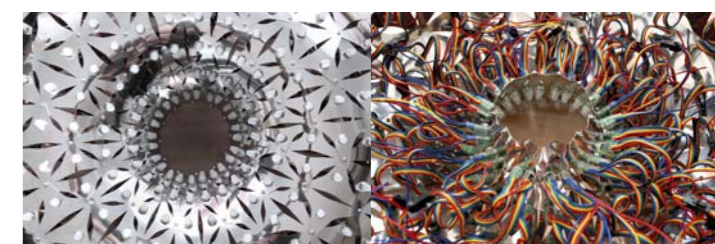
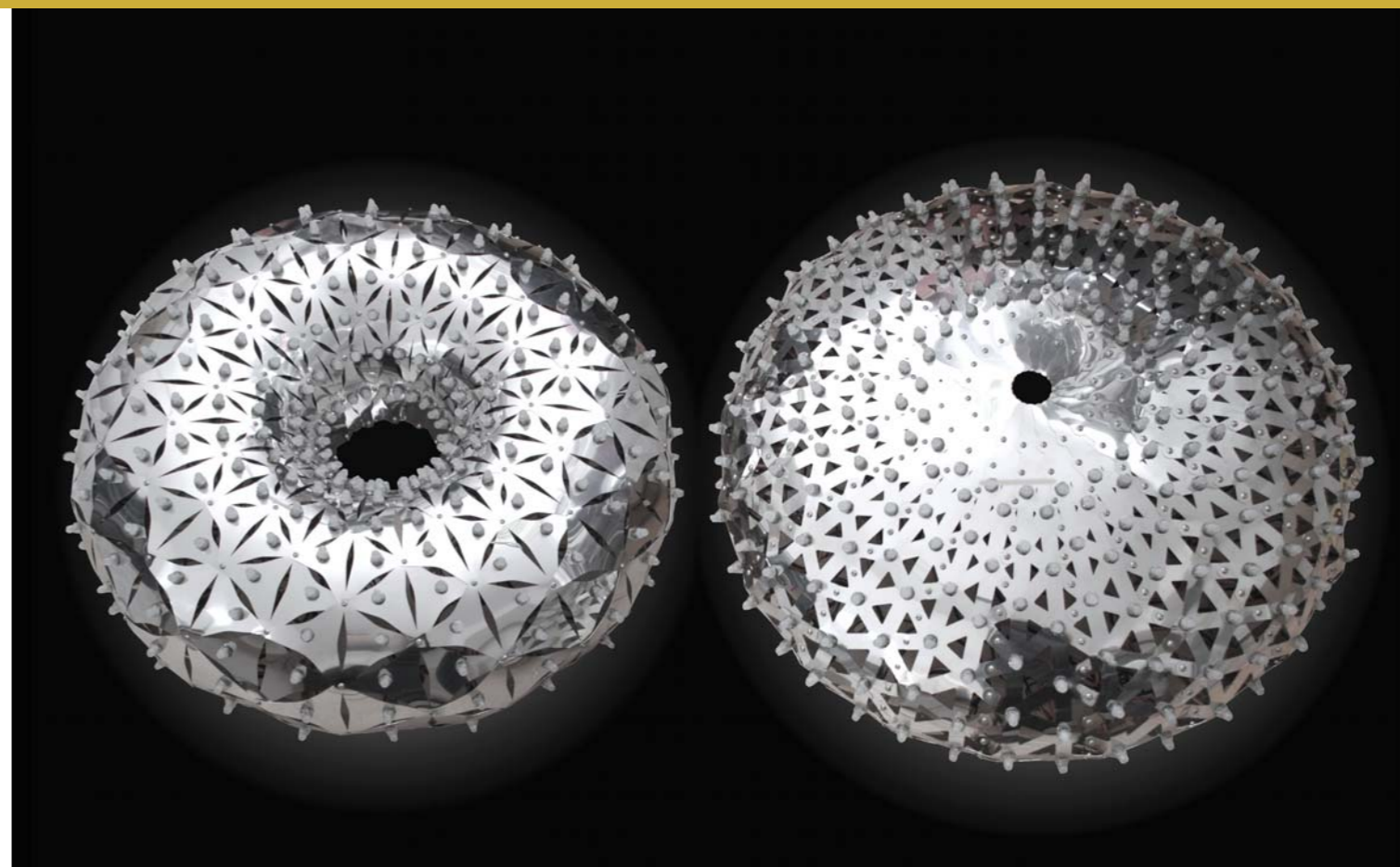
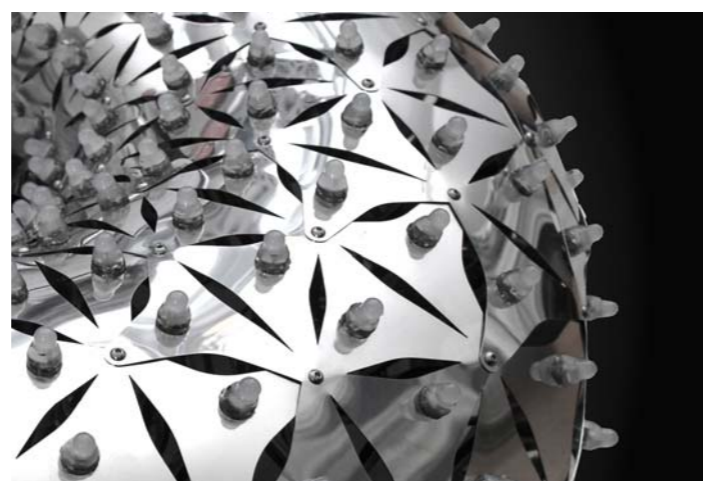
The aim of the project was to make a women's collection of 12-15 easily variable and convertible pieces. Experimenting with available technologies, the designer created clothes that can be converted without the need for changing them since they can be used as elegant as well as more casual street wear. They facilitate a change of function in themselves and also conform to the personality of the wearer in a creative fashion. This collection offers the potential for continuous change and is aimed at practical women who like unconventional solutions. The design exploited the opportunities of simple geometrical figures as its starting point and then was built up from the variation of the opened-up basic forms. Some of the clothes are suitable for all sizes, while others are easy-to-convert made-to-measure pieces. The designer mainly increased the variability through the choice of materials and colours: earth colours supplemented with coral are the most frequent choice on these two-tone items. The shape and colour variations have led to new designs and a collection came into being that can practically be developed further to taste.

gyártó, kivitelező | *Manufacturer:* Jani Zsuzsanna, Szendreié Tímea





A LED világítástechnika lehetőségei az elmúlt évtizedben, elsősorban a LED-chipek és a vezérlőrendszerek fejlődésével párhuzamosan nagymértékben bővültek: a legnagyobb távlatok talán a színvezérelt világítási rendszerek terén nyíltak. Ezen a területen kezdte meg kutatásait Juhász Ádám, aki beltéren és kültéren egyaránt használatos függőlámpacsalád fejlesztését indította el. A célok között szerepelt a környezetbarát, korszerű technológiák alkalmazása, a költséghatékony gyártástechnológia kiaknázására érett, széles körben felhasználható, sorozatgyártásra alkalmas termékcsalád kialakítása. A tervező egyszerű geometriai elemekből zárt, illetve a szerkezetet hangsúlyozó, nyitott formákat épített, ezekben helyezte el a LED-fényforrásokat. A termékcsalád újszerűsége az egyedülálló struktúrájú, topologikus térformákra kiosztott világítótestek megvalósításában, a digitalizált LED kijelző gömbölyű testformán történő alkalmazásában rejlik.



The opportunities offered by LED lighting technologies have expanded to a huge extent in recent decades in parallel with the development of LED chips and control systems, with perhaps the most promising prospects opening up in the area of computer controlled colour lighting systems. Ádám Juhász began his research in this area and started work on the development of a standing and suspended lamp line suitable for indoor and outdoor uses alike. The aims of the research included the application of environmentally friendly, modern technology, the use of cost-effective manufacturing technologies, and the design of a mass-manufacturable product line with a widespread use. Adamlamp contains both closed forms built from simple geometrical elements, and open forms accentuating structure; the LED lights are installed inside these. The novel qualities of the product line are the unique structure of the lamps built from topological space forms, and the implementation of digitalised LED displays on a spherical body.

Fotó | *Photo:* Juhász Ádám



KISS-GÁL GERGELY

formatervező | Designer | +36 1 788 4845
ger@atelierarchitects.hu | www.plie.hu

Plié by Atelier – Köztéri pavilonrendszer a budapesti designkultúra kommunikációjára és helyszíneire
Plié by Atelier – Pavilion system for public spaces to communicate the design culture of Budapest at various venues in Budapest



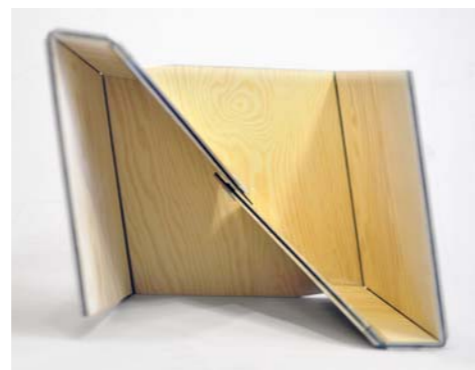
Fotó | Photo: Kiss-Gál Gergely



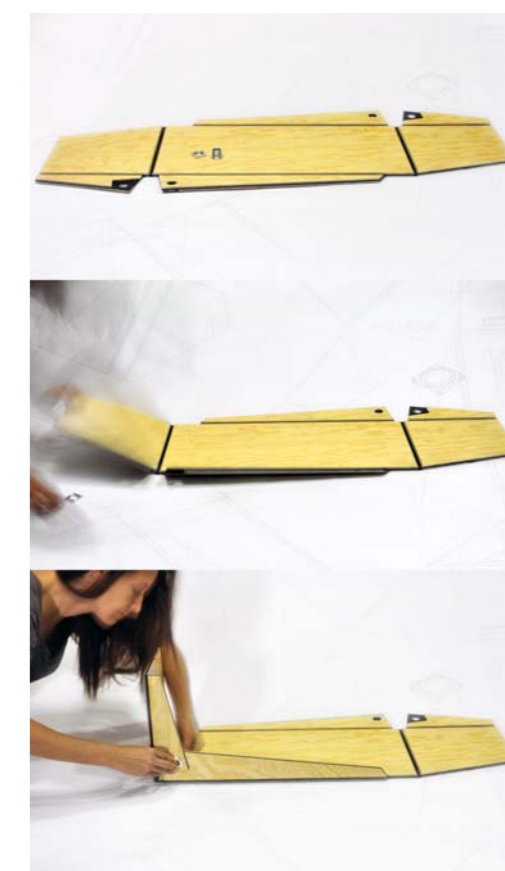
Az elmúlt években Budapesten a designkultúra egyik legjellemzőbb helyszíne, a design egyik legmeghatározóbb megjelenési formája a vásár volt. Így nem véletlen, hogy a tetszőlegesen variálható stand- és pavilonrendszer ötlete a jövő piacának megtervezésére kiírt pályázat kapcsán született. Kiss-Gál Gergely a tervezés során a főváros egyes központi köztétereinek elméleti és gyakorlati vizsgálatából indult ki, és egy kültéren és beltéren egyaránt használható, flexibilis design-kommunikációs elemrendszer létrehozásáig jutott el. Az elsősorban nagyüzemi gyártásra tervezett, könnyen összeszerelhető lemezszerkezeteket a tervező a papírból hajtogatható formákból vezette le. Ebben a rendszerben az egyes alapelemek önálló tárgyak, amelyek kommunikációs felületként is értelmezhetők. Az elemrendszer Budapestre készült, de felhasználása gyakorlatilag bármilyen közterre átírható. A bútorkollekció először a londoni design héten jelent meg, fejlesztése a 2012-ben létrehozott kísérleti műhelyben zajlik.



One of the most typical venues of Budapest's design culture as well as its most commonly used form of design communication was the fair. It is no coincidence, therefore, that the idea of a stand and pavilion system variable according to taste originated in connection with a tender competition to design the fair of the future. The starting point for Gergely Kiss-Gál's project was the theoretical and practical examination of some of the capital's central public spaces and its endpoint a flexible design communication system that can be used indoors and outdoors alike. This system assembled from boards and primarily designed for mass manufacturing is based on forms folded from paper. Some of the basic elements are independent objects that can also be interpreted as communication interfaces from which a lasting and at the same time contemporary design system can be created which in itself is a complete design but which is also able to carry the brand of a given event. The system was designed for the Budapest environment but it can virtually be adapted to any public space. This furniture collection made its debut at the London Design Week and its development is carried out in an experimental workshop that was established in 2012.



gyártó, kivitelező | Manufacturer: Plié by Atelier | info@plie.hu





Fotó | Photo: Sziraki Lili

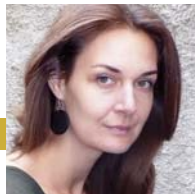


The concept of this product line for growing, consuming and storing cultivated plants is based on the close relationship between design and ecology, the relationship between people and the objects they own. The aim of the project was to design objects suitable for the growing of healthy plants, especially in seemingly unsuitable environments manufacturable at a low cost. The design utilised the findings of extensive market research and consultations with market players, resulting in a set of objects that can be used throughout all the stages of the life of plants from planting to storing and consuming, and thanks to its high quality and durability can be part of users' lives for a long period. Green Dot contains a sprouting dish, a ceramic system for growing and storing herbs and cultivated plants, a drying surface, as well as a spice container and shaker set. A special objective was the development of a space-efficient vertical storage system using the indoor installation technology of vertical walls of vegetation.



kivitelezés helyszíne | place of manufacturing: Alföldi Porcelán
Edénygyár Zrt., 6800 Hódmezővásárhely, Erzsébet út 7.
Gál Üveg Bt., 6000 Kecskemét, Kis u. 2.
konzulens | consultant: GREENFORTUNE HUNGARY
andrea.kovacs@greenfortune.com | tamas.koltai@greenfortune.com

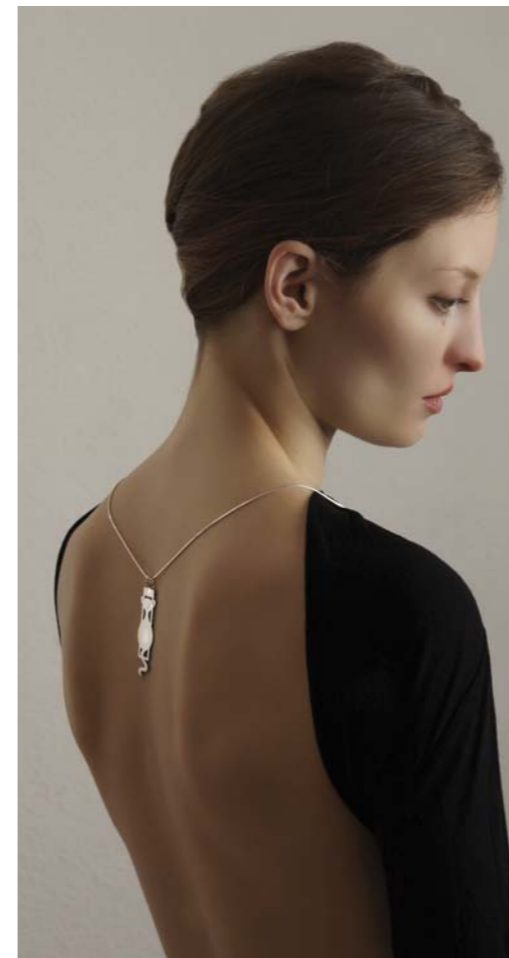
A design és az ökológia szoros kapcsolatából, az ember és a birtokában lévő tárgy életének összefüggéséből indult ki a haszonnövények nevelésére, fogyasztására, tárolására alkalmas termékcsalád terve. A cél: eszközök biztosítása egészséges és életképes növények termesztéséhez, méghozzá látszólag alkalmatlan környezetben, lehetőség szerint olcsón. A széles körű piackutatásra és a piac szereplőivel folytatott konzultációkra épülő terv nyomán a tervező olyan tárggyűttest hozott létre, amely nemcsak a növény életfázisait kíséri végig az elültetéstől a növekedésén át a tárolásig és az elfogyasztásig, hanem minőségi és tartós eszközként az egyén életében is hosszú ideig jelen maradhat. A Zöld pont részei a csíráztató, a fűszer- és haszonnövények nevelésére, tárolására alkalmas kerámiarendszer, a szárító felület, a fűszertároló-, és szóró család. Különleges szempont volt a vertikális növényi falak beltéri telepítésének technikáját felhasználó helytakarékos, tárolásra alkalmas függőleges rendszer kialakítása.



Fotó | Photo: Püspöki Apor

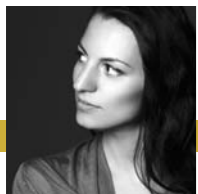


Az intarziát manapság hagyományos, szinte már elfeledett technikának tekintjük. Németh Krisztina e nagy múlttal rendelkező díszítőtechnika megújítását tűzte ki célul, a modern technológia felhasználásával. A végeredmény két 12 darabos, „intarzia ékszerképekből” álló, fém ékszorsorozat lett, azonos méretű keretbe foglalt különböző grafikai motívumokkal. A kis sorozatban gyártható fém ékszer tárgyak kivitelezése az egymástól eltérő színű és fajtájú fémlemez részek intarziászerű összeillesztésével, azaz az alkotórészek forrasztása vagy egyéb rögzítési eljárások alkalmazása nélkül történt. A szikraforgácsolás korszerű technikája nagyban megkönnyíti a sorozatgyártást, csakúgy, mint a számítógépes grafikai tervezés alkalmazása, maga az összeillesztés és az ékszer tárgyi minőség azonban megköveteli a kézi utómunkát. Így az intarziatechnika a korszerű design és a hagyományos kézműves technika metszéspontjában kel újra életre.



Today inlay is treated as a traditional and almost forgotten technique. Krisztina Németh made it her ambition to revive this decorative method with a prestigious history by using modern technology. The resulting project contains two 12-piece 'jewellery pictures' with different graphic art motifs set in frames of the same size. These small-series metal jewellery objects are made by fitting together metal plates of different colours and types like in an inlay, i.e. without welding or other joining techniques. The modern technologies of spark cutting and computer graphic design have made series production significantly easier in this case; however, the joining technique itself and the high quality expected of this design require handwork. Thus, inlay has been revived through the combination of modern design and a traditional handicraft technique.





Everything in the world of books now suggests that with the growing popularity of digitalisation and e-publishing, traditional printing is playing a diminishing role. However, opposite trends are also viable, and there is an increasing interest in Hungary in custom made books made with handmade paper as well as other hand-bound products. In her project Éva Somogyi set herself the objective of strengthening the artistic level of interactive paper-based publications. Pioneering in this field, she works with volumes by Hungarian authors. Her first such design is ABC by Sándor Weöres, containing 25 short poems. Besides handiwork and traditional bookbinding processes she used modern technology to implement this special book, which is accompanied by promotion materials and a web campaign, too. Its adaptation to modern media carriers is also in the pipeline.

Fotó | Photo: Fabinyi Nóra



A könyvek világában minden jel arra utal, hogy a digitalizáció és az e-book mellett a hagyományos nyomtatásnak egyre kisebb szerepe van. Azonban ezzel ellentétes tendenciák is érvényesülnek, s időközben Magyarországon is érdeklődés mutatkozik az egyedileg készített papír alapú könyvek vagy a kézműves könyvkötészeti termékek iránt. Somogyi Éva célja az interaktív papír alapú kiadványok művészi színvonalának erősítése, mégpedig úttörő módon, magyar írók műveinek feldolgozásával. A tervező elsőként Weöres Sándor ABC-kötetét választotta, amelyben huszonöt rövid vers található. A speciális könyv elkészítéséhez a kézi munka és a hagyományos könyvkötészeti eljárások használata mellett a modern technológiai lehetőségek alkalmazása is elengedhetetlen. A könyvhöz promóciós anyag és weber kampány készül, a későbbiekben sor kerülhet a hagyományos technika megjelenítésére modern médiahordozókon.





EMBERI ERŐFORRÁSOK
MINISZTERIUMA



Szellemi Tulajdon
Nemzeti Hivatala



MAGYAR
FORMATERVEZÉSI
TANÁCS



MAGYAR ALKOTÓMŰVÉSZETI
KÖZHASZNÚ NONPROFIT KFT.



Iparművészeti Múzeum

Készült az Emberi Erőforrások Minisztériuma,
a Herendi Porcelánmanufaktúra Zrt.,
a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala finanszírozásával,
a Magyar Formatervezési Tanács Irodája gondozásában.

This catalogue was sponsored by the Ministry of Human Resources,
the Herend Porcelain Manufactory Plc.,
and the Hungarian Intellectual Property Office.
The project was managed by the Office of the Hungarian Design Council.

Fotó | *Photo:*

Antal Szabolcs (10-11. old. / pp. 10-11)

Asztalos Tamás (6-7. old. / pp. 6-7)

Bak Zsolt (16-17. old. / pp. 16-17)

Balla Vivienne (4. old. / p. 4)

Benkő Bori (4. old. / p. 4)

Bérczi Zsófia (9. old. / p. 9)

Czigány Ákos (4. old. / p. 4)

Fabinyi Nóra (30-31. old. / pp. 30-31)

Gergely Linda (9. old. / p. 9)

Giba Ágnes (16-17. old. / pp. 16-17)

Gross András (9. old. / p. 9)

Hajdú Zsófia (6. old. / p. 6)

Hukaya Simon (18-19. old. / pp. 18-19)

Huschit János (4. old. / p. 4)

Juhász Ádám (22-23. old. / pp. 22-23)

Kiss-Gál Gergely (24-25. old. / pp. 24-25)

Klíma Gábor (4. old. / p. 4)

Kovács Tamás (20-21. old. / pp. 20-21)

Ónodi András (4. old. / p. 4)

Püspöki Apor (28-29. old. / pp. 28-29)

Rátki János (4. old. / p. 4)

Réthey-Prikkel Tamás (4. old. / p. 4)

Rév Marcell (14-15. old. / pp. 14-15)

Rózsa Erika (10-11. old. / pp. 10-11)

Sárközy Marianna (8. old. / p. 8)

Surányi Miklós (8. old. / p. 8)

Sziraki Lili (26-27. old. / pp. 26-27)

Szombathelyi Réka (6-7. old. / pp. 6-7)

Viszlay Márk (4. old. / p. 4)

Szerkesztette | *Editor:* **Majcher** Barbara, **Szombathelyi** Réka

Szöveg | *Text:* Bámész Bt.

Fordítás | *Translation:* **Sarkady-Hart** Krisztina, Adrian **Hart**

Grafikai tervek | *Graphic design:* **Kara** Eszter

Nyomda | *Printing:* EPC Nyomda Kft., Borító | *Cover:* Keskeny Nyomda Kft.

Kiállítás tervek | *Exhibition design:*

Hartmann Gergely, Iparművészeti Múzeum, Museum of Applied Arts

Kiállítás grafika | *Exhibition graphic design:* **Kara** Eszter, **Kara** György

Budapest, 2014.

ISBN 978-963-08-8690-1

1989 FEHÉR ERIKA, YASAR **MERAL**, SZERDAHELYI ZSUZSA, **SZILCZ** MARIANNA, **VINCZE** MIKLÓS, **ZALAVÁRI** JÓZSEF **1990 BENYÁK** GABRIELLA, **BERTA** FERENC, **TICHY** MÁRTA, **HIDVÉGI** ÉVA, **KOVÁCS** ZOLTÁN, **SAJÓ** IMRE, **SZŰR-SZABÓ** EDIT, **VÉGH** VIKTÓRIA **1991 BALÁS** GYULA, **PUSKÁS** BARNABÁS, **EGRI** ZOLTÁN, **LATIN** ANNA, **MURÁNYI** MÓNIKA, **SMETANA** ÁGNES **1992 BENDE** KATALIN, **GÖDE** ANDRÁS, **KIRÁLY** MARIANN, **KISS** MÁRTA, **SZABÓ** PÉTER, **TÓTH** LÍVIA **1993 BRINKUS** KATALIN, **CSIZMADIA** ZSOLT, **IVÁNYI** LÁSZLÓ, **LÁZÁR** ZSUZSA, **MAJOR** JUDIT, **BALÁZS** PÉTER, **TASNÁDI** GYÖRGY, **VÁRTOK** EMESE **1994 BENCZÚR** LÁSZLÓ, **BORKOVICS** PÉTER, **LEHR** RITA, **LIGETI** EDINA, **PÁRIS** ESZTER, **PEKLI** ERIKA, **POLYÁK** JÁNOS **1995 CSIKSZENTMIHÁLYI** RÉKA, **KÓNYA** KINGA, **POLGÁR** ATTILA, **SÉLLEY** ÁGNES, **TÓTH** SZILVIA, **URBÁNFY** ÉVA, **VASTAG** ÁGNES **1996 ÁGOSTON** ISTVÁN, **KIRÁLY** FANNI, **SÁRAY** ÁKOS, **ZENTAI** KATALIN, **VÁRBÍRÓ** KINGA EVELIN, VESZPRÉMINÉ **SÁNTA** MÁRIA **1997 ÁRVAI** ÁGNES, **BOGDÁN** ZOLTÁN, **HABER** SZILVIA, **JAKAB** CSABA, **KÁRPÁTI-RÁCZ** JUDIT **1998 BÁNSÁGI** PETRA, **BODA** PÉTER, **GYÖRGYI** ADRIENNE, **KÖRMÖCZI** GYÖRGYI, **RÉKASY** BÁLINT, **RÓTH** ÁGNES **1999 CSALA** ZSUZSA, **FEKETE** DÓRA, **GYENISNÉ GYARMATI** VIKTÓRIA, **JAKAB** ÁRON, **STOMFAI** KRISZTINA **2000 LIGETI** DOROTTYA, **NÁDAS** GERGELY, **NAGY LANTOS** MARIANNA, **RUTTKAY-MIKLIÁN** ÁGOTA, **SZILÁGYI** G. CSABA, **VAJDA** PÉTER **2001 GOSZTOM** ANDRÁS, **HARMATI** HEDVIG, **KOVÁCS** SZABOLCS GERGŐ, **SIMON** IVÁN, **SZIKSZAI** LÁSZLÓ, **TÓTH** TÜNDE **2002 DEMJÉN** BENCE, **FEKETE** ZSUZSANNA, **JOLÁTHY** KRISZTINA, **KISMARTY** **LECHNER** KINGA, **KONDOR** EDIT, **MATOLAY** ILDIKÓ, **PAULIN** KRISTÓF, **SZÖLLŐSY** BARBARA **2003 HEGEDŰS** ZSANETT, **KARA** ORSOLYA, **MÁRTON** LÁSZLÓ ATTILA, **NÉMA** JÚLIA, **PÜSPÖK** BALÁZS, **STANDEISKY** DÁNIEL, **SZABÓ** EDIT **2004 HAMVAS** ANNAMÁRIA, **HORVÁTH** ANIKÓ, **LIPÓCZKI** ÁKOS, **MÁTHÉ** ZSUZSANNA, **MIHÁLSZKY** HELGA PETRA, **STUNYA** JÁNOS, **SZÜCSY** KRISZTINA, **VITÁNYI** ANNA **2005 HEGEDŰS** BABETT, **P. HORVÁTH** ANNA, **SZABÓ** LÁSZLÓ, **SZŐKE** BARBARA, **TEREBESSY** TÓBIÁS **2006 BUCZKÓ** BENCE, **FÉLEGYHÁZI** ANDRÁS, **KLAUSZ** ANDREA, **LAKOS** DÁNIEL, **LENKEI** BALÁZS, **MAROSI** LÁSZLÓ, **MOLNÁR** BALÁZS **2007 BARANYI** FLÓRA, **DEMÉNY** ROZÁLIA, **KASZTA** MÓNI, **KOÓS** DANIELLA, **LEUKÓ** EDINA, **MAGONY** ZSUZSANNA, **NÁDAI** ANDREA, **SZILASI** GÁBOR **2008 BUZÁS** ANDREA, **KÁRPÁTI** TIBOR, **KISS** TIBOR, **MAJZIK** ERZSÉBET, **MAURER KLIMES** ÁKOS, **OROSZ** KLÁRA, **REJKA** ERIKA, **SZILÁGYI** ERZSÉBET, **SZILÁGYI** SZABOLCS **2009 ANEV** KÁMEN NIKOLOV, **BAGÓ** ÁKOS KÁROLY, **BÁNYAI** ILDIKÓ INEZ, **BECKER** JUDIT, **DÉVAI** ZSÓFIA, **JUHOS** LEHEL, **NAGY** KRISZTINA, **POZSÁR** PÉTER, **STIBLO** FERENC, **SZÁSZ** BOGLÁRKA RITA, **SZENTGYÖRGYI** SZANDRA, **VAJTA** MÓNIKA **2010 BOLDIZSÁR** ZSUZSA, **CSALA** SÁNDOR, **DÖRÖGDI** ORSOLYA, **JUHÁSZ** DÓRA, **KÁPOLNÁS** GERGELY, **NAGYPÁL** DOROTTYA, **PALLAG** BÁLINT, **PÓCZOS** VALÉRIA, **PONGRÁCZ** FARKAS, **ROMVÁRI** PÉTER, **SASS** TIVADAR VIKTOR, **SIMON** VIKTÓRIA, **SÜMEGI** ÉVA, **VARGA** DÁVID **2011 ANTAL** BALÁZS, **CSÍK** ORSOLYA, **FAZEKAS** ENDRE FERENC, **HEGEDŰS** VIOLA ANNA, **HURTON** TAMÁS, **IMRE** ESZTER, **KELE** ILDIKÓ, **KOLLÁR** BENCE, **LUBLÓY** ZOLTÁN, **NAGY** MÁTÉ, **TÁRNOK** ZSOLT, **VÁGÓ** SZILVIA, **JANI** ZSUZSANNA, **JUHÁSZ** ÁDÁM, **KISS-GÁL** GERGELY **2013 GERÉBY** ZSÓFIA, **GIBA** ÁGNES, **HUKAYA** SIMON, **LANTOS** TÍMEA, **NÉMETH** KRISZTINA, **SOMOGYI** ÉVA